

umor și satiră

ABONAMENTUL:

Pe an Lei 36.—
 Pe 1/2 an » 20.—
 Pe 1/4 an » 10.—

Redactor: ȚEPELUȘ

Redacția și administrația:
 SĂLIȘTE (jud. Sibiiu)

Anunțuri se primesc după în-
 : voială. :-

Prețul unui exemplar 2 lei.

Gânduri caniculare.

Când pravul se 'nalță și soarele arde,
 Când leul coboară, căldura-i cumplită,
 Când treizeci lei chilo e carnea de vită
 Iar punga ți-e vecinic de gol lihodită,
 Atuncia nevestii de baie îi arde
 Și 'n lacrimi îți spune c'o ia năbădai,
 Că suferă groasnic de nervi, de migrenă
 Și, după ce'n plânsset mai face vr'o scenă
 Ți zice cu glasul de-abila sirena:
 «Ah, du-mă barbate, zău du-mă la băi».

La criza cucoanei îndată cedezi
 Și carnea în sare ți-o pui spre a-i place,
 În timp ce căldura ființa ți-o coace
 Ea casa-o 'ntoarce, bagajele-și face
 Iar tu, — dus pe gânduri, — copiii-i desmierzi.

În scâncet de leagan te băzae fata,
 Tu legeni pe unul pe altul împaci
 Iar când poezia în haină o 'mbraci
 Trănțești naibii peana, te ia mii de draci
 Că 'n leagan micuța a dat proza gata.

Oftezi, dar durerea lăsată-i de Domnul
 Și numai barbatu-i partaș bieteii proze,
 A fost cândva vremea când scumpei mimoze
 În dulci madrigale buchetul de roze

I-l dai, far' să-ți pese că nu ți-ai copt somnul;
 Azi însă nadragul genunchiu-ți golește
 Papucu-ți rasuflă iar haina la coate
 Preda simfonia cârpelii în rate
 În timp ce la tobă și țolul ți-l scoate
 Lasându-te pradă furiei terestre.

Ca fulgeru-ți trece prin minte de-odată
 Armia întreagă de trântori trudiți
 Ce-a lor putrezime și-o 'ngroapă 'n arginți,
 Arginți storși din lacrimi de-orfani părăsiți;
 Li vezi cum noroiul l'arunca în gloată,
 Eroi cari pe vremuri dau mâna cu dracul,
 Cari neamul și legea le-au pus la soroc
 În putreda piele azi nu mai au loc
 De-atâtea »refaceri«, de-atâta noroc,
 Căci cele »permise« umplutu-le-au sacul.

Ți-e tulbură mintea și capul te doare
 Când vezi nedreptatea în lume stăpână
 Ai vrea ca pe-o vreme să poți, doar la stână
 Să uiți de mizerii, să stai într'o rână,
 Să nu te topească cumplita sudoare;
 Dar pofta rebela o pui iute 'n cui
 Căci iară începe concertul în rate,
 Auzi par'ca gura nevestii cum bate:
 »La băi, - dar în grabă, - zău du-mă barbate!...
 Oh, viața, viața!... Lui micule, lui... Țepelus.

Stan Vorbălungă

despre improprietări și desproprieri.

Se zice că improprietăririle s'au început numai dela 1920 încoace. Nu-i adevărat! Încă o dovadă bună: Din legile lui Mutzig Mangra Zsigmond scoatem ordinul cu care a fost improprietărit popa Ulcică, ginerele lui Flencheș din Bran și apoi pățania de „desproprieri“. Anume:

În anii 1915—18 Ulcică a căpătat ordin să se improprietărească cu 1500 oi necuvântătoare; tot atunci oile cuvântătoare văzând aceasia au plecat — adevărat au dezertat — la mucări, căci nu le putuse lega de biserică. Azi nemai având de lucru cu oi cuvântătoare — în ziua primă de Rusalii a plecat în muntele „Păduchiosul“ să-și vază târla care sosise dela „câmp“. A plecat cu mare alaiu, petrecut de toți Flencheșii, cari vărsau lacrimi de crocodil. A plecat cu fală însoțit de 8 persoane, 4 servitori și 4 cai, cu gând să se întoarcă din munte, cu: lână, pastramă și cu miei. Spre a-i trata cu bucurie, Flencheș a pregătit o tocană lungă-lungă, numită în România de

azi: ciorbă de burtă, pregătită în cele două oale mari de tuciu smălțuit, pe care le „recvirase“ în 1916—17 cu jandarmii unguri, dela colegul său, popă liberal în Șimon-Cheia.

II.

Să vedeți însă că și azi se mai întâmplă minuni mari și înfricoșate. Că ce-a câștigat Ulcică de „haram“ tot așa s'a dus. Ulcică mergând în munte, ciobanii i-au spus, că oile lui s'au prăpădit. Atunci Ulcică i-a amenințat cu: jandarmi, bătaie și judecată. La aceasta ciobanii — oameni cinstiți — au răspuns:

„Dle Ulcicuță și preamiloștivilor contrabandist! Bate-ne, tae-ne, dar iată că-ți spunem adevărul! Mergând cu oile Sf. Tale la câmp, pe drum ne-au ieșit toți oamenii dela cari au fost „recvirate“ adevărat furate de dta și Zsigmond și cunoscând fiecare semnul oilor sale — se n'țelege că și le-a luat acasă“.

„Dar voi dece n'ați zis, că eu le-am cumpărat pe bani dela Zsigmond“?

„Ba le-am spus și atunci ne-au dat ceva de cheltuială“.

„Ei bine! Ian dați-mi repede ce v'au dat.“

„Iată“ zice unul și-i cârpește 2 palme de-i ține urechile și azi.

„Acestea sunt“ — zice ciobanul „răsplata și decorația, pentru purtarea ce-ai avut o cu Ungurii față de români în 1916—1918 când pârai pe toți românii cinstiți la unguri dacă nu-ți aprobau purtarea ticăloasă de-a face contrabandă cu tine și totodată este „desproprieri“ de oile cu cari te a improprietărit Zsigmond pe socoteala sârmanilor oameni din jud. Muscel“.

Ulcică a plecat cu rușine dela stână. Obrajii îi ardeau. Fără lână, miei și pastramă ajunge acasă la Flencheș și din veselia cea mare și din tocana făcută în cele două oale fur-gasite în podul popii lieral — a făcut o pomană mare să moară socru-său și soacră-sa — să nu se mai certe pe colaci — iar în sat spune și azi „că oile mi le-au mâncat lupii“.

Fiind însă „cassar și primcontabil“ la banca liberală „Parșenievia“ costul oilor și a celor 2 palme le-a trecut la „cheltueli neprevăzute“.

Specula...

Prin speculă, s'a votat în Cameră și Senat legea contra speculei.

Când un deputat s'a ridicat se ceară schimbarea unui paragraf, raportorul deșinu ajunsese cu cetitul la acel punct. A speculat îndrăsneala deputatului spunând că s'a trecut peste acel paragraf.

Curat socoteala soldatului când se apropie de timpul eliberării: Luni, Marți una, Miercuri, Joi două, Vineri, Sâmbătă trei, — peste patru zile mă 'nsor.

Dar ori cum, guvernul s'a dovedit de foarte bun doftor. Dacă cuiu cu cuiu se scoate afară, răceala se vindecă cu apă rece, durerea de măsele cu măsălarită, specula numai prin speculă se poate stârpi. Numai speculându-ne unii pe alții, vom ajunge vremea când nime nu se va mai teme de ea.

Dacă pușcărișii nu-și pot zice hoț unul altuia, iar țiganii nu se pot batjocori cu ou cuvântul: cioară, nici noi nu ne putem acuza unul pe altul de speculanți.

Povești cu ciucuri.

Onofrei s'ar fi însurat, dar nu-și găsia una, care să vrea să-l ia de bărbat. A încercat în stânga și dreapta, la frumoase, și mai urâte, la sărace și la de cele cu bani pe piept. Una ca alta nu și nu, odată cu capul.

— „Și de ce nu, fetelor”. — le-a întrebat părintele satului.

— „E prea prostălu”, — a fost răspunsul la toate.

Bine, se gândi Onofrei, când auzise una ca asta. Am să fiu mai cuminte de-acici încolo. N'am să mai pețesc pe nici una. Am să rămân neînsurat.

După o vreme oarecare, Onofrei e luat de toate părțile: n'ai vrea să te însori Onofrei?

— «Doamne ferește, nu!»

— „Păcat de un om ca tine, să rămână așa stingher!”

— «Ori cât ar fi de păcat, n'o fac odată cu capul!»

Dar cum creștea îndărătnicia lui Onofrei, se înmulțiau babele în jurul lui.

— „Cum te-ai potrivi cu Anuța lui Marin!” alta; „Ce zestre frumoasă ți-ar da cumătru Savu!” a treia: Măriuța-i beteagă după tine!”

Onofrei și-a călcat pe inimă și și-a ales pe Măriuța. După datul mâinii, o'ntrebă:

— „Măriuțo, de ce nu te-ai învoit, când te-am rugat întâi?”

— „Așteptam să-mi zici și-a doua oară. Cine dracu să da plainică așa dintr'odată!?”

Invățătura: Feciori, încercați-vă norocul de două ori, căci așa dintr'odată, nu se da nici o fată.

Om cu socoteală...

Păstorea odată într'un sat un preot, om foarte cum se cade. Dumineca și în sărbători sbiciuia de pe amvon păcatele oamenilor, așa că orice greșală a credincioșilor de peste săptămână era răbojită în predica sa. Ținea socoteală de orice sminteală din sat. Acest preot ducea o viață foarte regulată, putem spune că un cișornic. Măncă pe ceas se scula și se culca la aceeași vreme, rumega orice vorbă spusă, așa că de multeori trebuia să aștepți după câte-un răspuns de-o vorbă minute întregi.

Oamenii din sat, erau mândrii de popa lor și se laudau spunând: avem un popă cu socoteală.

Odată veni vorba despre îndreptarea credincioșilor în decursul păstoriei sale.

— „Ori cât m'am trudit cu vorba și cu fapta, să-i îndrept,” — spunea măhnit preotul, — s'au înrăutățit și îndepărtat de calea Domnului”.

În loc de-ai vedea desbrăcându-se de patimile păcătoase, cu toată osteneala ce am pus-o spre a-i mântui, se cufundau tot mai mult în mocirla necredinței. M'ascultau cu gurile căscate, dar nu făceau nici un pas spre îndreptare..”

Auzindu-l vorbind așa, un bătrân cucernic se scoală și răspunse preotului:

Părinte, iartă-mi îndrăzneala. Sunt om bătrân, cu'n picior în groapă. Azi mâne mă voi duce în lumea cealaltă. Cred că n'am nici un păcat, când îți spun, că D-ta ai fost om foarte cum se cade, dar ți-a lipsit credința. Tot ce ne-ai spus, ne-ai spus-o cu socoteală, ca o datorie. Dar din tot ce ne-ai spus, D-ta n'ai crezut nimica. Cum aștepți ca noi să fim mai credincioși?

Și părintele s'a mâniat foc, cerându-și strămutarea în altă parohie.

Invățătura: Nu te mâniă când ești cu musca pe căciulă!

I. Calapăr.

Partea oficioasă.

Ordonanțe de caracter public, sentințe, curentări, comunicări și alte dispoziții foarte importante.

RESORTUL FURTURILOR PUBLICE.

Concurs.

No. 1/999.

Publicăm concurs cu termin neliimitat ca să se anunțe toți pungașii, șarlatanii și derbedeli să-i putem proteja mai bine contra atacurilor din ziare. Fiecăruia îi facem loc în Resortul nostru. Condițiile de salar sunt cele știute. Locuință gratuită în spelunci. Venite laterale: ce vor putea fură și ascunde bine. (ss.) GRĂSUNESCU.

Copie.

După ordinul prefectului Mihály Peter din Pivnița. Nr 19—19. Vegyetzi binye și augyetzi binye voi toți proștii și pretyenyii magyarilor!

Eu mis decorat pedig nu fiu bun român. Făceteți și voi mulatság mare cu magyarii și atunci românii de friche mare de la voi dicorați. Fenee munche la voi toți.

Ordin Circular.

Nr. (Nu-l știu).

Cei cari au pământuri mobile și dealuri imobile, să vină la mine să le fac contracte. FLAIMUC.

Curentare.

Nr. 199—9.

Cine mă tot publică în „Puiul Calicului” și „Gazeta Transilvaniei” că sunt om cinstit și merit să fiu decorat și mă protejază la extradarea de bilete pe vite necornute, să se anunțe, că-l cinstesc cu 25 la dos așa cum mi-au dat și mie alții. P. ULCIUȚĂ, capelanul lui Flanches.

Anunț oficios.

Nr. 1999. Ex.

Caut o servitoare. Să-mi fie spre mângăerea sufletului, spre ușurarea bătrânețelor și ajutor la neputință. Evlavioasă și frumoasă. Să nu aibă zestre trupească. Mă indestulez să fie de 16 ani. Să gătească mâncare nu cer, căci îmi face nevasta. (ss.) ALECU PORCIUS.

Certificat.

Nr. 777—1999.

Constatăm oficios, că prefectul din Făgăraș — a trecut 2 luni pe lângă temniță — și sunt false sentințele publicate în gazetele opoziției, cari îl prezintă, ca „pușcăriaș”. Actualmente e bolnav — incurabil. Ca să se poată vindeca — trebuie negreșit să fie susținut în actualul post. A. PORCU.

Atestat oficios.

Nr. 25—19023.

Pe această cale anunț pe toți prietenii și admiratorii, că mi-am primit decorația dela: „Puiul Calicului”. Ceice m'au lăudat și propus spre decorare să vină la „Fritzojka” să le dau un banchet peste fălci de să li se strepezească dinții și să-și cuculeagă măselele de pe sub masă. ULCIȚĂ, ginere lui Flaimuc.

Snoave.

Intre doi burlaci.

— Hodorog bătrân ce ești! Nu-i mirare că nu te-ai putut însura fiindcă nimenea nu te-a treuit.

— Ești foarte greșit amice! Ia uită-te la șuvița această de păr, care e cea mai grăitoare dovadă că am fost și eu iubit.

— O vād eu, însă e toată căruntă.

— Păi dacă o port de patruzeci ani în portofel, cum vrei să fie?...

Așa-i politica...

— Pai bine fata tatii de ce nu-mi spui și mie ca-ți place de Mitu lui Vasăi?

— Credeam că n'o să te 'nvoești la dragostea noastră, fiindcă dumneata ești cu liberalii pe când el îi trup și suflet cu naționalistii.

— Numai să fie trup și suflet și cu tine, c'atuncea și eu m'oi face trup și suflet cu voi.

Sinecură.

*Sinecură, sinecură, vorbă unsă cu bunețe;
Mi-a fost dat să-ți cunosc rostul, doar abia la bătrânețe.
Când era să-ți gust dulceața, poamă dulce de zahar,
Scoase dracul o ispită și-mi dădă un praf amar.
Sinecură, iarbă grasă răsărită pe gunoi
Sec-e mân'le acelu, care te-aduse la noi,
Până nu te cunoscusem, oamenii erau la fel:
De cel harnic era bine, — ăe cel lenș vai de el.*

*De când crești doar pentru unii, ca bostanul pentru porci,
Celor tari în caractere. numai spatele 'l întorci,
Nu știi cum, mă prinde-o greață și să scuipe mereu îmi vine
Iar în loc de lutul darnic, aș scuipe mai bin' pe tine.
Căci în țara asta mare și frumoasă, ca un rai
Unii trag în jug ca boii, alții-și plimbă cu alai
Putregaiul de pe-un scaun, pe alt scaun de barșon
Așteptând, ca toată lumea să le facă lor plocon.*

*Pe când unii, numai unii, oamenii cu două fețe.
Cari în loc de buzunare poartă nouă săculețe,
Săculețe fără funduri și stomac de rinocer,
Din ce mănăcă, tot mai mare bucătura ei o cer;
Alții muritor de foame, își iau plata la trei luni
Și în loc de pat ca lumea, dorm în vatră pe tăciuni,
Iar când își pretind răsplata, și săgeată buruiana
Cocoșată 'n vârful scării, că le tremură izmeana.*

*Sinecură! Fugi în țara unde oamenii sunt orbi,
Ca vampirul poți acolo sângele țării să-l sorbi,
Dar aici unde lumina se deșteaptă, iar din somn
Vei ajunge cerșitoare, — din ibovnică de domn!*

I. Calapăr.

DOINĂ.

Dela Nistru pân' la Tisa
Din Halmei până la Lisa
Din Constanța la Curtici
Și de-acolo la Dobrici
Sbiară lumea, striga zarea
Ca mi-i otrăvita țara
Și doctorii țin consilii
Sus pe spatele camilii
Ce piulă să-i mai dea
Ca se vâre vrajba în ea.

Sbier slujbașii, plâng țaranii
Ca-i omoara șobolanii
Au ieșit din mare 'not
Și au ros zaharul tot,
Ca nu mai ieste cu ce
Să orbești un șoarece.

Mândra țară românească
E gradina jidovească;
Românii cu plugurile
Strainii cu trusturile
Cei dintâi nu au malai
Ceialalți sunt ca și'n rai...

Scade leul, crește leva,
Și mai crește încă ceva:
Crește specula urâtă,
Legea 'n contra ei e sluta...

Des se 'ntreabă cel Ardeal
Când vom veni la normal?
— »Când, din Nistru pân' la

Tisa
Din Halmei până la Lisa
Din Curtici la Chișinău
Va fi numai neam de-al tău,
Numai atunci și nici atunci
Când va face plopul nuci,
Și-or pași spre vladicie
Oamenii de omenie,
Când vom vedea revizori
Cei mai buni învățatori,
De prefecți
Oameni perfecți
Deputați
Bărbați curați
La suflet și în simțire
Nu de cei prin înrudire...
Cari s'aleg prin baionete...
Și nici atuncea băiete.
Ci când Țepeș va 'nvia
Și-ar deschide școala sa...
Câți stejari se vad în zare
Câte-o țapă fiecare
Și'ntr'o țapă mulți ori cât
Să nu le fie urât. Leminescu-

Expresia impresiilor

— Cântecelul amintirilor din călătorie. —

Pregătirea

I.

Intr'o zi de dimineață
Zi senină fără ceață,
Se scutau, mări, sculau,
Și pe față se spălau,
Nu cei vechi boeri creștini
Neam de Băncoveni blajini,
Ci fetițe tinerele
Și neveste frumoșele
Cu băieți d'ăi cu lipici
Și bărbați frumoși voinici,
Toți cu zâmbetul pe gene,
Incărcăți cu damigene,
Cătră gară o luau
Și n'au lume că porniau
In d'sagi cu mămăligă
Cătră buna mamă Ligă.

La Gară.

II.

— „Iute, adă geanta 'ncoace“!
— „Vezi pachetul nu-l întoarce“!
— „Vai că mi-am uitat umbrela“!
— „E cu noi și domnu-aceia?“
— „Da cutare nu mai vine?“
— „Doamne da să fie bine!“
— „Dar de ce încrunți sprânceana?“
— „Unde mi-am pus damigeana?“
— „Dar de n'oi veni vagonu?“
Și n'au chip țineau isonu
Toți și toate colo 'n gară
In nevroză generală,

Plecarea.

III.

Cinci minute! Sus mai iute
Iar batiste desăcute
Fluturau după vagoane;
Poca, poca la buloane
Făcea carul al de foc;
Zău că suntem cu noroc
Fiindcă am golit paharu
Cel dintâi cu Tăbăcaru
Și cu glumă și cântare
Am pornit la drumu mare.

IV.

Stan eră la locul lui
In vagonul cu dudui
Ba a spus chiar la cucoane
Că de-or cădea din vagoane
Cad pe cheltuiala lor
Căci el nu dă ajutor;
Dan, cel capitan de plaiu
Fredona făcut din naiu,
Bucur își stângea căldura
Când și când cu 'nghițitura,
Comandant de damigeană
A fost un calic de seamă
Liviu șefu 'n haine albe

Voia șprițul ca să-l scalde,
Cel'alt Liviu calculă
Cât va costă acția
Și în dragă voia sa
Babu Oprea peroră;
La fereastră din vagon
ta tăcut babu Ion
Frunza 'n fugă o rupea
Și cânta încet așa:
„Ce faci Leano, ce faci fa,
Cos la cămășuța ta“...

De la Sibiu.

Cu nădejdea frântă 'n poartă
De pe linia cea moartă
Am adus iute 'ntre noi
Un vagon cu scânduri moi
Bun de muiat cele oase
Și de bă'ături la coapse,
Despărțit cu uși și porți
Pentru vii și pentru morți,
Inșă cum de grea căldură
Morții asudau în gură
Iute 'n grabă se sculară
Dogoriți de foc și pară,
Cătră vii ei că porniau
Acții grele subscriau
Și cu „Gleichenbergul“ lor
Viilor dau ajutor.

In goana trenului.

VI.

Stâlpi de telegraf, păduri,
Verzi fânațe și-arături
Par'că cătră noi veneau
Și în urmă dispăreau,
Toca toca, poca poca
De credeam că la Soroca
Pleacă bivoul cu trenu
Așa iute da refrenu,
Foc și fum pe nas vărsă
Aburi, apă improșcă
Și pufnea și strănută
Iar în timp ce alerga
Tot mai des și tot mai greu
Se lăsa 'n vagon Morfeu
Și pe toți apoi în cor
I-au pornit spre sforr, sforr, sforr.

La Ploiești.

VII.

Șuera monstrul în gară
Apoi dă-i pe manevreală;
După ce-a lăsat vagonul
S'a început babilonul:
Unul se ntindea mahnit,
Altul n'avea de 'nghițit
Iar când toți s'au deșteptat
Au pornit-o pe spălat
Ca la urmă prin oraș
Pe la țări, pe la mismaș
Să dea raita câte unii
Spre-a le trece gârgăunii.

La Buzău.

VIII.

In primire triumfală
Trenul a intrat în gară
Iar când se 'ntâlniră frații
S'au cutremurat Carpații,
De popor gema peronul,
Dirigenții dădeau tonul,
Ca apoi pe întrecute
Deodată să execute
Unii marș de vitejie,
Alții marș de veselie
Și în astă emulare
Patru 'n rând pe drumul mare
Am pornit-o 'nfiorați
S'aducem prinos la frați.

IX.

După ce fioruri sfinte
Ne-au trecut pe dinainte,
La oleacă de gustare
Poposit'am fiecare;
Niger cum e felul lui
Nu-i „Străin în țara lui“
Și-a pus mâna pe plaivas
Iar cam într'un sfert de ceas
Fabricat-a de-a 'n picioare
Versurile următoare;
Foaie verde de mohor
Rar vezi ca 'n Săliște dor,
Dor de neam și dor de casă
Ce 'n uimire mi te lasă.

Tot în Săliște să crești
Și în horă să horești
Cu fetițe și vădane,
Cu oacheșe și bălane.

Foaie verde, foaie fir
In Săliște se țin șir
Bucurii și mângăierii
Pentru ierni și primăveri.

Săliștenii să trăiască
Viață mândră românească
Și să poată înflori
Cât timp neamul va trăi.

Veniți frați că noi venim
Laolaltă să horim
Hora sfântă de unire
Cu avânt și fericire.

Apoi două trei cântări
Și-o pornim spre alte zări
Să Țo(c)ni(m) și cu alți frați
Cari așteaptă în Galați.

La Galați.

X.

Incărcăți cu geamantane
Ca eroii din romane
Am pornit-o spre cvartire
Obosiți așa 'n neștire
Dornici toți de a afla
Ce-o mai fi, ce-o mai urmă.

XI.

Dimineața răsleții
Și cam semi-odihniți
Doi cu doi treptat-treptat
Se 'ntâlneau la întrebant

Unul cică o stelniță
L'a făcut ferfeniță
Altul c'a avut furnici
Altul numai tremurici,
Cel'alt c'a fost ca'n raiu,
Fiecare 'n al său graiu
Apoi toți cătră congres
Indreptat-au al lor mers
Spre a strânge multe vești
Și merinde sufletești.

Impresii din Galați.

XII.

Cu toate că nu e la Mare
Galațul pot zice că are
Bărbați pe sprânceană aleși
Din mândră grădină culeși
Acolo e Toni cu tonul
Și știe să țină isonul
Când vorba în faptă o trece
E vecinic cu sângele rece,
Cvartire și masă, local, socoteală
Le pune'n mișcare cu-aceiași iu-
teală

Cu care împacă pe nouii sosiți,
De zahăr e Toni, de vreți ca să știți.

XIII.

Cu Toni și Scurtu cel harnic
Făcutu-s'a marele prasnîc
La care din munți la Galați
Venit'au cu dragoste frați
Și-au dat peste fața drăguță
A blândului domn Chiricuță.
Și-a celui simpatic Tătar
Ce n'are de nime habar
Ori de-alte figuri neuitate
Cu suflete mari și curate.

XIV.

Incheiu deocamdată cu zorul
Lăsând să urmeze vaporul
Cu Reni, Ismailul și Tulcea
Cu 'ntoarcerea noastră prin Vâlcea
In numărul proxim al foii...
Azi nu mi-s acasă toți boii.

Tepeleș.

Oftări de burlac.

Te-am văzut... și mi-ai răpus
Judecata minții,
Poftă am să te iubesc,
Martori mi-s toți sfinții.

Dar am patruzeci de ani,
— Sarcină în spate, —
Nu ai vrea să-ți împrumut
Tie-a patra parte?

Ne-am iubi ca doi porumbi,
Când li-e gușa plină...
Rogu-te să-mi dai răspuns...

ONU LUI MĂRINĂ.

Scânteii din cremenea lui Annariu.

Stânga ta nici odată să nu știe
ce iei cu dreapta, dacă vrei să
fii politician român.

Nu te juca cu onoarea dea-
proapelui tău ca cânele cu mâța
fiindcă ulciorul numai atunci merge
la fântâna opiniei publice până
când i se sparge capul de prostie.

In Blaj se bea foarte multe litre
de vinars în numele lui Dumnezeu
și pentru binele Ovrelor.

Românii sunt talpa și turecii
țării din care Ovrelor își fac cizme.

Partidul liberal e realitatea ban-
crotului politiceii românești.

Mulți episcopi se îmbracă cu
virtuțile lor, de aceia sunt așa de
ușor îmbrăcați sufletește.

„De gustibus non est disputandum, adevărat pe românește:
cel ce mănâncă păsiravi dela
Monu, tot atâta plătește ca și
cel ce mănâncă douăzeci de
perechi de cărnați cu hrean.

Cu un avocat, „multiplicat” cu
un executor la care mai adăugând

și un jandarm poți divida și pe
cel mai încăpăținat om.

Unii spun că în partidul libe-
ral a început să colcăe boala.
Apoi boala să le deie Dumnezeu
că leacuri găsec ei naționalistii.

Averescanii se cunosc pe mân-
care, Când mănâncă le trosnese
fălcile.

Dacă cumva s'ar sămăna min-
tea prin toate livezile, atunci ar
paște-o toți măgarii.

Dragoste lunatică.

— furată de la Goga. —

După ploii cu frunza rară
Își desface luna sânul
Și-l pudrează 'n decolteu-i
Iară soarele bătrânul

Doarme după dealuri grele
Nu gândește să se scoale
Pe când craiul de Luceafăr
Lunii 'ntruna-i dă târcoale.

Pe o bancă putrezită
De atâtea ploii picate
Fata jidovului, Ida,
Să gândește la păcate

Iar în han la para lămpii
Barbă-putredă jupânul,
Măsură rachiul cu glaja
Pentru Moș Ion Românul

Ida lung privește luna
Toaleta cum își face
Și 'n fioruri ne 'nțelese
Fapta lunii tare-i place

Îtig tu ce stai departe
Negustor de cărămidă
N'auzi cum duios te chiamă
Cu dulci șoapte a ta Idă?

Luna însă-i bănuită
Și-o 'nconjoară vârcolacii,
Ida tristă pleacă 'n casă
C'o uitat în plat colacii.

Și din dorul ei amarnic
S'a ales cu una bună
Când bătrânul a 'ntrebat-o
„Chit chișlig ai tu din lună?”

TEPELEȘ.

Sus Marcule.

Ca să nu joci pe carbuni
Pleacă marcule 'n Tauni
Și acolo să-ți faci schit
La taica Trif cel vestit
Slujnicuța să i-o vezi
Dacă-i mai face scoverzi
Caci e buna de prăsiia
Și lu taica nu-i e sila,
Că dac' a fost suspendat
Azi e iar reintegrat;
Vezi Marcule și-l întreaba
Chestia cum o desleaga
Despre cel concubinaj
Care-i condamnat la Blaj
Când singur e vinovat
De-acest neiertat pacat.

*

Treci Marcule prin Sibiu
Și te fă mai cilibiu
Când pe corzo vei calca
Că ușor poți leșina
Când ți-o face de deochi
Expoziția de rochi
De mătasuri parfumate
Și de sâhuri decoltate.

Astăzi sânu-și desvelește

Apoi pe Corzo pornește
Atât baba scofălcita
Cât și juna 'mpodobita
Și să vadă ca-s admirate
De atâtea guri cascade
De copoi de trotuare
Cu monoclu și cu floare.

*

Hai, hui — hui mai șontorog
Sai ursule din bârlog...
Și-mi pășește volnicos
Din munte pe plai în jos,
De-i găsi în drumul tău
Porci plimbându-se 'n hinteu
Boli în otomobile
Batrâni cu ochi la copile...
Tineri, cari nu știu ceti
Începând fete-a ochi
Ursule Maria Ta
Tu pe gânduri nu mai sta
Ci-i apucă de ureche
Trage-le cu laba veche.
Una 'n nas una în foale
De jos să nu se mai scoale
Caci ursule tu știi bine
Câta pată și rușine
Aduc acești derbedei

Pe fruntea fraților mei...
Tot în drumu-ți de vei da
De vre-o fata așa cumva
Dodoloața pe la brâu
Pune-i în cap iute frâu
Și o poartă cât e țara
Să-i cântăm cu toți ocară..
C'a grabit să guste peara
Pân' ce nu a copto vara.

S'a aflat.

La târgul de mărfuri din Săliște s'a aflat o inimă... de turtă.

Cine a pierdut-o să se adreseze în cancelaria babului Ion de unde o va putea ridica, de cumva n'a păpat-o aflătorul.

Unei fetite.

Te-am văzut drăguță 'n târg
Și mi-ai rupt cumpăna minții
Cum te-aș mai iubi cu sârg
Dar sunt chel și n'am toți dinții...

La târgu de vite.

— Par'că e cam fricos calul?
— Ba nu-i fricos deloc domnule. Și azi noapte a păscut singur în câmp.

La biserică.

— Nu ți-e rușine să vii la biserică cu cojocul ăsta rupt?
— De ce să-mi fie rușine fiindcă nu-i al meu.

Știri telegrafice.

Agencia: Tepeleuș.

aduse în cârcă

de „Puiul Calicului“

Lupeni. Să povestește azi în Lupeni de faimosul »Comandir«. Noi însă suntem oameni buni și nu prea vrem să știm de el. Din informațiunile »Calicului« am prins însă veste de existența lui și înainte de a face vre-o izbândă (hm) asemenea vestitului general Hindenburg (poate sunt chiar frați de burta) îl recomandăm ca în cartierul unde dânsul face pe faimosul general, să înceteze atacul și să se pună lute în defensivă, căci dacă noi ne vom pune în ofensivă, o să-l facem să-i scadă burtuca. Dacă nici de data asta nu va înceta îl vom da pe mâna babei »Hârca«, ca să-l spele cu puștină cărămidă, până va face spu-

me, ca și calul lui Corpadia, pe care îl călărește g-r-a-t-i-s.

București. Decând domnul Andrei Pora, profesor din învățător, director la Cassa învățătorilor, controlor la Bancă și deputat, a lăudat budgetul idolului său Vintilă, învățătorii n'au mai primit o para chioară din lefurile lor. Bag seamă, cum Domnul Pora e exponentul învățătorilor în Cameră, își va fi zis Vintilă: destul, că acesta are cu ce trăi, ceilalți, în numele căroră s'a ales pot și muri de foame, căci nu mai avem lipsă de ei.

Chișinău. Impușcarea învățătorului român Iordanof, de către santinela care-l păzea a sguduit inimile întregului corp didactic din întreagă țara. În semn de protestare învățătorii deputați vor repăși din partidul liberal, dacă nu vor reuși în alegeri, trecând în partidul, care le va asigura reușita.

Orlat. Indepărtându-se dascălița Dragoș din Orlat, Petrea Dascălul nu mai are dela cine învăța nemțește.

Sibiul. În dumbravă s'au găsit doi porci, un vier și-o scrofiță. Semne particulare: vierul purta haine deschise, pălărie moale și ghete de lac. Scrofița rochie până sub genunchi.

Boița. După multe chinuri și nevoi s'au împărțit și banii pădurii. Cei cu gura mai mare au primit mai mulți și au hotărât să facă o societate de lumină electrică, ca să lumineze drumul crășmei.

Avrig. La petrecerea dela Rusalii s'a mai petrecut odată bine, adevărat a mai venit oamenilor mintea la loc, mai ales când sprijinatori direcți sau indirecti, mai fac ceva ca să le miroase urma.—

Sibiul. De bucurie că Burtică Valer a scăpat de cătanie, a hotărât să dea la toți nevoiașii locuință, ori vreau ori nu vreau să primească.—

Racovița. Pocăiții au hotărât să-și aducă și un popă, să pună mâna pe biserica și sa-și vadă de treabă ei, că alții stau destul fără să facă ceva.—

Avrig. Vestitul detectiv Scherloc Holmes a fost chemat tele-

grafic ca să descopere pe ceice fac pări în sânul corpului didactic.

Aiud. Luna cotocilor, anul Costărcilor planeta «ghiarălungă Vătavul Prosliviu Macarescu, director peste impozitele fluide, ce se varsă zilnic și fără control de oficanți în casele de ciment ale perceptoriei, a aranjat aici în Aiud o întrunire cu cele 13 fidanțate ale sale, în care să decidă ziua lui „Isaia dăntuește”. Neputându-se sărgui, fiecare cerea să se facă stăpân pe capul lui. Scăpat din purgator, fidanțatele au aruncat sorți pe șoricul și hainele lui. Hainele le-a împărțit între ele, iar cu pielea lui a cinstit pe hoheriu daici ca să fabrice dobă din ea.

Bucova. Călușerii din Bucova, demni urmași ai lui Traian și ai lui madam Decebal, au dat dovadă de mare curaj când au intrat călări la crășma lui Frisholer la ora 12 din noapte. Crășma eră, — ca după petrecere, — plină de femei și bărbați cari la vederea neașteptatei cavalerii au început să țipe și să se cațere de ferești și mese. De pe spina-re cailor bravii călușeri au golit și au spart sticle și pahare formând astfel cel mai monstruos circ al călușerilor din Bucova cu întorsii din Grădiște. Rezultatul acestei vitejești invazii s'a văzut a doua zi prin șanțurile șoselei, cari erau sămănate cu călușeri asvârliți.

Pui. Interesant că până mai odinioară Puiul era cu totul monoton și mai ales dșoara Bărbuță să plictisea teribil. Astăzi însă e cu totul altă viață decând di Motorică ne-a onorat cu prezența dsale. Motorică iubind foarte mult sexul feminin cum e de exemplu Dșoara Bărbuță, se arată adesea foarte galant cum-părându-i vre'o tablă de «șocolată» ba vre'un «Szent Laszlo'szapan», ba vre'un „Caladon” pentru curățit dinții, ca cel puțin atunci când îi zimbește să poată avea pe vin-o 'ncoa.....

Nucet. La ospetele cu „cinste” începe săse cam facă fapte necinstite, așa s'a întâmplat aici la un ospăț că cel încredințat cu scoaterea «cinstei» a subțiat această «cinste» pentru buzunarul lui încât tinăra pereche au căpătat «cinstea» vămuită.

Renghet. Primarul comunei a căpătat un ordin pentru conscrierea cânilor și spre a fi anul în ordin cu toate ordinele, a început lista în modul următor: «Listă pentru câni»; 1. Cosma Ion, 2. Lazăr lui Iosif și așa mai departe până la sfârșitul numerelor de case din comună.

Zam. Două cuconițe amorezate de zeama de viță au mers în afaceri naționale la Arad. La reântoarcere au greșit drumul și s'au trezit cu muzica la urechi în o crășmă din Lipova. Au continuat cu mulaciagul și cu „magyar nota” până când au plecat finându-se cu mâinile de pereți de atâta fericire.

Godinești. Păstorul sufletesc al cuvântătoarei turme din această comună a plecat în sf. Duminecă în târg la Zam. Ispitit de comedianțul cel cu «Ringel spielul» care spunea că duce muritorii numai cu un leu la Raiu, s'a suit și Sfinția Sa în o cărucioară. Nu peste mult timp taica părinte, în loc să se trezească în Raiu s'a trezit sub roatele căruții. Vorba vine că s'a trezit, deoarece chiar sub rotile era tot în voie bună. A trebuit să vie oameni din sat ca să-l trezească la realitate.

Pui. Trist dar adevărat că în Pui unele persoane au devenit de un timp încoa-ce cu totul pesimiste. Așa de exemplu: Sever Ghiluță, care până mai odinioară juca rolul unui adevărat Don Juan, și care învingea pe orice dușman ca un erou de epopee, astăzi a devenit cu totul „pesimist” așa că multe din serile frumoase de vară le petrece singur în odăița lui, închizând chiar și oblonul, să n'aibă mărturii iar sub tavanul ascunsei chilii își desfășură haina ce'n suflet l'apasă zicând „Doamne dă să ploa-uă vin să se 'mbete și pământul, să'l vad beat și eu odată, cum mă vede el mereu.

Posta calicului

L. R. Ce zice popa din Hozman nu prea interesează pe toți cetitorii Calicului, însă pe noi ne-ar interesa mai mult cum vă numiți Dv. ?

Tiribombam. Ai greșit adresa. Cele trimise la „Tiribomba” au sosit din greșală la noi. Noi nu le putem publica fiindcă ar crepa hârtia.

Urzică Scandalografescu despre toaste.

Doamnelor și domnilor!

Ne-am adunat aici în această frumoasă sală, unii din obișnuința de-a nu lipși dela nici o adunare, alții de teamă să nu fie arătați cu degetul, o parte din interesul de-a fi aleși la conducere, câțiva mai curajoși pentru a critica activitatea celor din frunte — dar numai în afara de adunare, — unii pentru a mai conveni cu prieteni și poate vor fi și de aceia, cari știind că punctul final e banchetul au ținut de sfântă datorie de a-l onora cu prezența domniilor lor.

Așa fiind doamnelor și domnilor, ar fi imposibil ca nația noastră să nu progreseze, când atâtea și atâtea interese se țin la olaltă. Din această țesătură de interese va înflori, va crește și va rodi aceea mare și specifică calitate românească: vorbă multă ispravă ca'n palmă!

Adunările noastre, doamnelor și domnilor dau totdeauna roade din belșag, căci doamnelor și domnilor Românul știe de unde să prinda lucruri ca alte națiuni.

De per pilda exemplu, românul neaș orice lucru îl începe cu Dumnezeu și-l sfârșește cu banchet. Ce mai este între aceste două se dă spre cercetare și prelucrare comisiunilor, cari comisiuni descentralizează acțiunea în subcomisiuni, acestea își aleg un raportor care de regula când se deie seamă de nelucrarea sa, se'nbolnăvește.

Doamnelor și domnilor! Toate neamurile pământului se miră de trăinicia poporului nostru. Unii cred, că această putere de viață o avem dela strămoșii noștri Romani și Daci. Dar aceasta e o eroare istorică doamnelor și domnilor, căci dacă noi, suntem creanga acelor popoare, cari popoare au pierit uscându-li-se rădăcina, și mica crenguță care suntem noi, de mult s'ar fi ofilit Ori doamnelor și domnilor, ați mai văzut domniavoastră frunza verde în stejar uscat?

Per consecvențiam doamnelor și domnilor, poporul nostru nu din trunchiul lui Traian își soarbe seva datoare de viață ci din multele și străruitoarele toaste, măci-

nate la multele ocaziuni, în sănătatea, îndelunga răbdare a poporului, căci aceste sunt isvoarele cari îl întăresc, ca să viețuiască răbdând, se muncească până își da în nas și să se împace cu ideea, că lumea asta-i numai pentru unii.

Și cum aproape toate toasturile sunt pârjolite de focul dragostei de neam, s'a obicinuit, ca ele nici odată să nu rămână nestropite de câte-o lingură de udatură. De aceea ați văzut doamnelor și domnilor cum cu ocaziunea banchetelor, când unul sa scoala sa toasteze, patru cinci inși sar și umplu pocalele la repezeala, ca nu cumva sa-i ajungă seceta patriotismului nepregătiți. Aceștia din urmă sunt pompierii banchetelor, cari de regula, la sfârșit abia mai pot purta sacalele de obseală.

Ați văzut domniavoastră ardeul sădit cum se desvoalta de frumos și repede dacă după fiecare zi calduroasă, îi verși la rădăcină o botă de apă?

Așa se desvoalta nația noastră. Din miliardele de toaste își soarbe caldura de lipsă, iar pompierii banchetelor au grija ca după fiecare boare calduță să-i stămpere focul cu câte-o înghițitură până'n fundul paharului.

Deci vă rog să golim un pahar în sănătatea, prosperarea și lățirea acestui binecuvântat de Dumnezeu obiceiu: de-a toasta. Căci sa ma credeți doamnelor și domnilor el este izvorul din care s'adapă nația noastră, întărindu-se în răbdarea, pe care n'o mai are nici o nație pe pământ.

Să luăm aminte!

La banchetul dela Roman muzica militară a fost secundată de muzica ministerială. In muzica ministerială au intrat nou forțe de trâmbițași și dobași iar tactul marșului funebru a fost dat de ministrul comunicațiilor. Co-nu Alecu P. ținea isonu cu du-l, du-l, du-l....

*

Cine știe adresa exactă a academiei să i-o comunice părintelui Cotenescu, care ar vrea să între printre nemuritori.

*

In țara românească, după noua Constituție, fiecare cetățean are dreptul de a face tot ce-i poruncește guvernul.

*

Gunoii dela «Refacere» în cepe să miroase urât, bonul de tezaur îl strânge pe Argetoianu de gât iar partidul poporului să pregătește de putere. Curat vorba aia: «Stăi mireasă pân' să spală mirele de murdărie.

Of-ul celui scăpat

Hop băete ca o streche
Pune-ți cartea la perete
Bate 'n pinteni, bate 'n oala
C'aiscăpat de-un ande școală
Hai acum cu neica'n codru
Ca să trăim mai la modru
Fiindcă n'o să mai vină
Maică-ta cu traista plină,
Dascalului să-i vorbească
Secunda să n'o trântască
Și să facă treabă bună
Ca n'ai învațat de-o lună,
De franceză nu-ți mai pasă
Dacă ai colac pe masă,
De chimie n'ai nevoie
La stâna lul badea Stroe
Iar de vrei Zoologie,
Pasărea-i sub palărie
Botanica o-am lasat
Și traesc nesupărat.
In școală cât am trăit
Am dus traiul chinuit
Cu acel profesor care
Mă lua la întrebare
Și-mi da lecția cu sacul
De mi se căușa capul
Iar dacă nu făceam treabă
Imi dădea secunda'n graba.

Au fost însă și mai buni
Cari în cele nouă luni
Abia dacă au intrat
In clasă la întebat
Ci-și vedeau în dragă tihna
De bodegă, de odihna;
Pe aceștia ține-i Doamne
Incă douăzeci de toamne.
Că de voi trăi mai mult
Pan' mi-o fi părul cărunț
Atunci poate voi putea
Curtea a le-o mătură.

I. Pușlama
maturătorizant.

Invățătorii la probă...

Invățătorii și-au ridicat ultima plată lunară în Vinerea Patlmiilor. De-atunci s'au scurs zece săptămâni, fără ca vre-unul să protesteze sau să se plângă. Guvernul văzând atâta credință și

supunere fiască s'a hotărât să-i remunereze pe altă cale. Vrea să-i ridice la treapta călugăriei, pentruca în rugăciunile lor să se mângâie cu psalmul: »Bucurați-vă, bucurați-vă, că plata voastră multă este în ceriuri!«

Intrebând pe un astfel de candidat, care din nefericire are nevastă cu șapte copii, ce părere are despre fericirea ce-l așteaptă și-a arătat nedumerirea:

— »Guvernul poate face ce vrea. Proectul va trece fără discuții prin Cameră și Senat, dar va fi respins de statul celor din Raiu pe motivul, că proștii nu sunt vrednici de un traiu mai bun.

La examen.

— Directorul regional, adresându-se unui elev:

«Spunemi te rog din care cauză e turtit pământul la poluri?»

Elevul, Pământul e turtit la poluri din cauza, că așa l'am preluat dela unguri.—

Umblând printre oameni

— cu trenul și pe jos —

Un autor de schițe și nuvele, după ce a bătut pe la ușile mai multor redacții, nimereste cu o schiță la redacția unei reviste din Cluj.

Redactorul, — după ce-și aruncă ochii peste manuscris îi răspunde:

— Cu unele modificări o să se poată publica. Inșă să știi că pentru astfel de încercări nu plătim onorar.

— Dacă nu-mi plățiți nu v'o pot lăsa, — răspunde autorul. Mai bine mă duc cu schița la „Adevărul literar“. Acolo mă trânteste pe trepte cu schiță cu tot, iar pe urmă capăt bani pentru leziuni corporale.

Ultima oră.

Se scumpesc porcii.

O nouă hotărâre a celor de sus oprește exportul porcilor din țară, aducându-se ca motiv scumpirea prea mare a unsoarei. Foarte cumințe hotărâre. Dar cum avem mulți porci, cari produc numai gunoi, ar fi folositor țării, ca aceștia să fie lăsați la export, fără nici o taxă, sau alte impozite.

„Intre sat și oraș“

este titlul noului volum de schițe, datorit cunoscutului scriitor **Petrea Dascălul**. În această carte sunt prinse cu măiestrie o parte din sbruciumările vieții noastre dintre sat și oraș. Prețul unui volum e lei 5.— Pentru poștă 1 leu. Se trimite, contra vaioare, de „**LIBRĂRIA SĂTEANULUI**“ SIBIU Str. Regina Maria 1.

Pentru primării!

Toate imprimările administrative necesare primăriilor, notarilor și diferitelor oficii se găsesc în mare depozit la **TIPOGRAFIA SĂTEANULUI SĂLIȘTE**

(jud Sibiu).

Cu toată scumpetea de hârtie și de materiale grafice prețul tipăriturilor a rămas tot cel vechiu.

La comandă se expediază prin poștă și ramburs.

Prima fabrică română de ștampile
:- **OCT. L. VEȘTEMEAN** :-
SIBIU Strada Țigăriei Nr. 18.

Execută tot felul de ștampile din cauciuc monograme, ștampile cu dată, cifre pentru comercianți și tot felul de lucrări ce se țin de — bransa aceasta. —

La cereve trimite prospect gratuit.

Traian Marian

prima fabrică română de
licher și rum.

În Sibiu Str. Turnului 48.

Cine vrea să guste cele mai bune lichioruri și coniacuri probează la firma sus numită.

Frați Români pentru marfă bună nu dați banul decât la Român. Firma **TRAIAN MARIAN** numai marfă bună și ieftină liferează.

UN MOTOR în stare bună, 4 puteri, se află de vânzare la **IOSIF POPA** mecanic

.. .. SĂLIȘTE.

„Cassa de păstrare“

instituit de credit și economii soc. anonimă

În SĂLIȘTE.

Sucursale: Miercurea, Orlat și Sebeșul-Săsesc.

Capital societar **Lei 2.000.000.—**

Fond de rezervă „ **1.000.000.—**

Depuneri spre fruct. „ **18.000.000.—**

PRIMEȘTE depuneri spre fructificare fără anunț — cu 5% dobândă, fără considerare la sumă. —

Depuneri pe lângă anunțul statutar cu 5½—6%.

Depuneri cu termen fix cu 6½—7% după mărimea

:- sumelor și durata termenului de plată. :-

-: **DAREA CĂTRĂ STAT O PLĂTEȘTE INSTITUTUL.** :-

: BANCA CENTRALA :

pentru industrie și comerț s. a. din CLUJ.

primește **DEPUNERI PE LIBEL** totdeauna cu cele mai urcate interese. Cereți prospecte, oferte și deslușiri.

Capital social :
Lei 50.000,000

Fond de rezervă :
Lei 17.000,000

Face tot felul de afaceri bancare, comerciale și industriale.

Primește **DEPUNERI PE LIBEL** totdeauna în cele mai favorabile condițiuni la

Banca Centrală, Filiala Alba-Iulia
Banca Centrală, Filiala Arad
Banca Centrală, Filiala Bistrița
Banca Centrală, Filiala Hațeg
Banca Centrală, Filiala Oradea-mare
Banca Centrală, Filiala Sibiu
Banca Centrală, Filiala Turda
Banca Centrală, Cluj, Str. Regina Maria Nr. 6.

Darea după interese o plătește banca.

SECȚIA AMERICANĂ CENTRALĂ

se află la **FILIALA SIBIU** și primește Dolari, cecuri și drafturi spre încasare dându-vă totdeauna îndrumările de lipsă gratis și fără amânare.

FRAȚILOR! Sprijiniți cu toții Banca Centrală.

ATENȚIUNE

La noul magazin de manufactură I. TRAISTARU STR. VALE ÎĂLIȘTE

In casele Dnului NICOLAE GHIBU s'a pus în vânzare la detal cu prețuri de engros, desfidând ori ce concurența, următoarele mărfuri: Giolgiuri (șifoane, diferite lățimi din calitățile cele mai superioare. Americi diferite calități, pânză pentru pantaloni de vară, crepoane culori ultimele creațiuni, picheturi albe și culori din cele mai fine. Cartoane (stamburi) diferite culori. Satenuri de lână pentru plapumi. (Cărpe basmale) de păr cu ciucur. Panamale pentru haine. Măferii duble pentru haine. Catifeluri rare (pele drac) pentru haine. Stofe pentru baltoane de iarnă. Mătase garantată .-. pentru brodat și alte. .-. .-

Rog onorata cliențelă a mă vizita spre a se convinge de adevăr.

Cu stimă
I. TRAISTARU.

Hotel Boulevard Sibiu

aranjat modern, curat cu tot confortul, cu încălzire centrală și cu băi proprii.
Restaurant de el I-a și
Cafenea elegantă.
Serviciu îngrijit. Prețuri moderate.

UN UCENIC află imediat aplicare la **GHEORGHE JITIAN**, iăcătuș **SĂLIȘTE** str. București — Dr. 968.

PROPISE

(forme) pentru examene din hârtie de prima calitate se găsesc de vânzare cu lei 60 — sută la **Librăria Săteanului Săliște** jud Sibiu preeum și la **Librăria Săteanului Sibiu** Str. Regina Maria 1. :: Se expediază și prin poștă, contra ramburs. ::

„ALBINA“

:- INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII :-
CENTRALA SIBIU.
Fondată la anul 1872.

Sucursale. Brașov, București, Cluj, Lugoj, Medias, Târgul-Murăs, Timisoara, Sân-Mărtin.

Capital deplin vărsat **Lei 25,000,000** —
Fonduri de rezervă „ **16,000,000** —
Depuneri spre fruct. „ **256,000,000** —

Legături cu toate centrele din țară.
Luerează direct cu cele mai mari bănci din America — Are o secție specială pentru afacerile Americane. —
Jertfește anual sute de mii lei pentru scopuri de binefacere și culturale :-
PRIMEȘTE depuneri spre fructificare fara anunț cu 5% dobândă, fara
— considerare la suma. —

Pentru **depuneri cu termen fix** plătește **5½—7%** după mărimea sumelor și durata terminelor de plată.

Darea către stat o plătește Institutul din al său.

O bibliotecă întreagă cu 20 lei

„**Librăria Săteanului**“ din SIBIU str. Regina Maria 1. pentru a înlesni și celor mai fără dare de mână procurarea de cărți bune cu bani puțini, a hotărât să grupeze o serie de 12 cărți, scrise de scriitori cu renume ca Dr. I. Lupas, Volbură Poiană, Ilie Marin, Petrea Dascălul, Z. Sandu, P. Bota și alții, pe cari să le deie cu prețul de 20 — Lei toate la un loc. (In suma aceasta se înțelege și cheltueile de poștă. —

- Cele 12 cărți sunt următoarele :
1. DR. I. LUPAȘ: „Constituție și Autonomie“ (studiu bisericesc)
 2. Z. SANDU: „Al. Vlahuță“ (studiu biografic).
 3. ILIE MARIN: „In seara de Crăciun“ (piesă de tea ru).
 4. V. POIANA „Amintiri din Copilărie“.
 5. V. POIANA: „Noaptea invierii“ (teatru).
 6. PETREA DASCĂLUL: „In tre sat și oraș“ (schite și nuvele).
 7. I. BOTA: „Sub patrafir“ (nuvelă).
 8. Cânteece de vitejie (poezii).
 9. Poezii alese din Eminescu.
 10. Comoara copiilor (poezii pentru copii).
 11. Poezii populare.
 12. CHIMU: Țiganul la oraș (monolog și dialog).

Cine dorește să aibe aceste 12 cărți alese, e rugat SĂ TRIMITĂ PRIN MANDAT POȘTAL SUMA DE LEI 20 — iar pe cuponul mandatului să scrie adresa exactă. După primirea banilor se vor expedia numai decât cărțile. Scrisorile și mandatele se vor adresa: „**Librăriei Săteanului**“ Sibiu —: Str. Regina Maria 1. :-